

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: J. Z.
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 3. 2021, č. j. X, o starobní důchod,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná rozhodnutím ze dne 7. 9. 2017, č. j. X, (dále také jen „*prvostupňové rozhodnutí*“) zamítla žádost žalobce o přiznání starobního důchodu pro nesplnění podmínek ustanovení § 28 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*zákon o důchodovém pojištění*“). Uvedla, že žalobce získal k datu 7. 4. 2017, od něhož žádal přiznání starobního důchodu (jeho důchodový věk činí 63 let a dva měsíce), celkem 26 roků a 18 dnů doby pojištění a pouze 21 roků a 357 dnů doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, a nesplňuje tak podmínku získání 33 let doby pojištění uvedené v ustanovení § 29 odst. 1 zákona o

- důchodovém pojištění ani podmínku získání 30 let doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1 stejného zákona, která je stanovena v § 29 odst. 3 písm. a) tohoto zákona. Žalobce nesplňuje ani podmínky dané v ustanovení § 29 odst. 2 a § 29 odst. 3 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, neboť k datu 7. 4. 2017, od něhož žádal přiznání starobního důchodu, nedosáhl věku aspoň o 5 let vyššího, než je jeho důchodový věk (tj. 68 let a 2 měsíce).
2. Žalobce podal proti prvoinstančnímu rozhodnutí námitky, v nichž uvedl, že dává podnět na Okresní správu sociálního zabezpečení (dále také jen „OSSZ“) Hradec Králové ve věci zahájení správního řízení ve „věci zániku důchodového pojištění zaměstnance“, a dále vyjádřil svůj nesouhlas se započtením doby pojištění jen do roku 1998, když doložil dva rozsudky o neplatném rozvázání pracovního poměru ze strany společnosti FOFRSPOJ, s. r. o. (rozsudky Okresního soudu v Hradci Králové, sp. zn. 17 C 255/99-27 a sp. zn. 16 C 211/2001-27). Namítal, že z uvedených rozsudků vyplývá, že i od 1. 1. 1999 byl zaměstnancem uvedené společnosti a vykonával své zaměstnání až do 16. 9. 2014.
 3. Žalovaná rozhodnutím ze dne 6. 2. 2018, č. j. 540 207 1356/315-RSO, zamítla námitky žalobce a potvrdila prvostupňové rozhodnutí. Uvedla, že po podání námitek se obrátila na OSSZ Hradec Králové, která provedla opravu evidenčních listů důchodového zabezpečení žalobce za období od 1. 11. 1996 do 16. 9. 2014 a zaslala je žalované. Z nich plyne, že žalobce měl být u společnosti FOFRSPOJ, s. r. o. v likvidaci (dále také jen „FOFRSPOJ“) zaměstnán od 1. 11. 1996 do 16. 9. 2014, vyměřovací základy za období od počátku zaměstnání do konce roku 1998 zůstaly beze změny, v dalších obdobích nejsou uvedeny. Žalovaná konstatovala, že v období od roku 2004 do 16. 9. 2014 nebyl žalobce podle nových evidenčních listů důchodového pojištění pro společnost FOFRSPOJ výdělečně činný, nebyla mu (dle sdělení OSSZ) zaměstnavatelem přidělována žádná práce, za kterou by mu mohla být vyplácena odměna. Období od roku 2004 do 16. 9. 2014 proto nemůže být žalobci pro účely řízení o starobním důchodu zhodnoceno jako doba pojištění. Dále provedla zápočet doby pojištění získané žalobcem v letech 1999 - 2003, vyměřovací základy zjištěny nebyly. Poté vyhotovila nový list důchodového pojištění ze dne 31. 1. 2018, podle něhož žalobce k datu 7. 4. 2017, od něhož žádal přiznání starobního důchodu, získal dobu pojištění v délce 29 roků a 246 dnů, resp. 25 roků a 220 dnů doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 zákona o důchodovém pojištění a nesplňuje tak podmínku získání 33 let doby pojištění uvedené v ustanovení § 29 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění ani podmínku získání 30 let doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1 stejného zákona, která je stanovena v § 29 odst. 3 písm. a) tohoto zákona. Žalobce nesplňuje ani podmínky dané v ustanovení § 29 odst. 2 a § 29 odst. 3 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, neboť k datu 7. 4. 2017, od něhož žádal přiznání starobního důchodu, nedosáhl věku aspoň o 5 let vyššího, než je jeho důchodový věk (tj. 68 let a 2 měsíce).
 4. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal žalobu. Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 11. 6. 2020, č. j. 32 Ad 7/2018 -116, rozhodnutí žalované ze dne 6. 2. 2018, č. j. X, zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. V odůvodnění rozsudku uvedl, že v rámci soudního řízení žalobce prokázal i další doby pojištění dosud nezohledněné a je tak třeba najisto postavit, jakou celkovou dobu pojištění žalobce získal, a teprve poté rozhodnout o jeho žádosti o starobní důchod. Krajský soud žalovanou zavázal k započtení doby školního roku 1973/1974, kdy žalobce prokázal, že absolvoval abiturientský kurz při gymnáziu v Hradci Králové a dobu zaměstnání v Metalurgických

závodech n. p. od 24. 11. 1980 do 31. 12. 1980. Dále soud uvedl, že žalobce doložil dva rozsudky Okresního a Krajského soudu v Hradci Králové z roku 1990 (bez vyznačení doložky právní moci) týkající se určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru dané žalobci jeho bývalým zaměstnavatelem ČSD a o určení náhrady z neplatného rozvázání tohoto pracovního poměru ve výši 70 704 Kč za období od 1. 1. 1988 do 24. 1. 1991, které by po doplnění důkazního řízení rovněž mohly být zhodnoceny ve prospěch žalobce. Konstatoval, že bližší informace ohledně uváděných skutečností se však zatím nepodařilo dohledat ani v součinnosti s právním nástupcem České dráhy, a.s., jehož soud oslovil. Uložil žalované, aby se obrátila na České dráhy a. s. k došetření uvedené doby. Současně zdůraznil, že důkazní břemeno spočívá především na žalobci a dal žalobci šanci, aby vynaložil své úsilí k doplnění důkazů tak, aby mohly být správním orgánem uznány. Dále žalované uložil, aby došetřila, z jakého titulu bylo žalobci vyplaceno nemocenské pojištění v roce 2005 a 2007 a bližší informace ohledně výpovědi žalobce z pracovního poměru od společnosti FOFRSPOJ ze dne 31. 8. 2013. Soud uzavřel, že z hlediska právní jistoty žalobce je nezbytné, aby žalovaná zhodnotila v soudním řízení nově prokázané doby pojištění, případně další doby, budou-li žalobcem hodnověrně prokázány, vyhotovila nový osobní list důchodového pojištění a rozhodla o nároku žalobce.

5. Žalovaná rozhodnutím ze dne 9. 3. 2021, č. j. X (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), opětovně zamítla námitky žalobce a potvrdila prvostupňové rozhodnutí ze dne 7. 9. 2017, č. j. X, z důvodu nesplnění podmínky potřebné doby pojištění pro vznik nároku na starobní důchod v rámci zákonem o důchodovém pojištění možných variant starobního důchodu. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná zrekapitulovala dosavadní skutkový stav věci (viz výše) a v novém řízení dle závazného pokynu krajského soudu žalobci započítala jako dobu pojištění období školního roku 1973/1974, kdy absolvoval abiturientský kurz při gymnáziu v Hradci Králové a období od 24. 11. 1980 do 31. 12. 1980, kdy byl zaměstnán v Metalurgických závodech n. p., a vystavila žalobci nový osobní list důchodového pojištění ze dne 15. 12. 2020, který je součástí napadeného rozhodnutí. Ani nově započtené doby pojištění však ve svém souhrnu stále nedosahují potřebnou dobu pojištění v rozsahu vymezeném zákonem o důchodovém pojištění pro vznik nároku žalobce na starobní důchod. K tomu žalovaná odůvodnila, že žalobce doložil kopii rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 2. 1990, č. j. 9 Co 69/90 (dodatečně doložil kopii tohoto rozsudku s vyznačenou doložkou právní moci), kterým byl potvrzen rozsudek Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 23. 11. 1989, č. j. 10 C 80/88-88, který určil, že výpověď z pracovního poměru, kterou dal tehdejší zaměstnavatel ČSD Hradec Králové žalobci dne 29. 10. 1987, je neplatná. Dále doložil rozsudek Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 24. 1. 1991, č. j. 10 C 85/90 (bez vyznačení doložky právní moci), kterým byla určena náhrada mzdy z titulu neplatného rozvázání pracovního poměru a uložena povinnost ČSD zaplatit žalobci částku 70 704 Kč za období od 1. 1. 1988 do 24. 1. 1991. Žalovaná se proto dne 9. 9. 2020 obrátila na právního nástupce ČSD, České dráhy, a. s., se žádostí o zpětné prověření případu žalobce a eventuální vyhotovení opravného evidenčního listu důchodového pojištění. Obdržela odpověď, že České dráhy, a. s. v archivních materiálech nedisponují záznamy o vyplacené náhradě mzdy žalobci za uvedené období. Z uvedeného důvodu žalovaná nemohla přehodnotit hodnocení tohoto období zaměstnání žalobce pro účely řízení o starobním důchodu.
6. Dle závazného pokynu krajského soudu k došetření vyplacení nemocenského žalobci v roce 2005 a 2007 a informací k výpovědi žalobce od společnosti FOFRSPOJ, se

žalovaná obrátila na OSSZ Hradec Králové. Ta ve svém vyjádření ze dne 13. 10. 2020 uvedla, že v období od 10. 1. 2005 do 20. 1. 2005 bylo žalobci vyplaceno nemocenské z titulu zaměstnání u společnosti FOFRSPOJ, šetřením z října 2020 pak bylo ověřeno, že v roce 2007 nebylo ošetřující lékařkou žalobci vystaveno rozhodnutí o vzniku dočasné pracovní neschopnosti a ani v databázi nejsou k dispozici žádné údaje o vyplacené dávce nemocenského pojištění za období roku 2007, či případně jiné období. Současně sdělila, že OSSZ Hradec Králové obdržela žalobcovu výpověď ze zaměstnání ze dne 31. 8. 2013 od společnosti FOFRSPOJ v rámci odvolacího řízení ve věci trvání účasti žalobce na nemocenském pojištění. Následně bylo dne 14. 3. 2016 vydáno rozhodnutí o tom, že žalobci zanikla účast na nemocenském pojištění k datu 16. 9. 2014.

7. Dále uvedla, že na základě skutečností uvedených žalobcem v rámci soudního řízení a následně nově zjištěných skutečností vyhotovila OSSZ Hradec Králové dva opravné evidenční listy důchodového pojištění, kdy došlo k započtení 31 dnů v lednu 1999 (bylo zjištěno, že žalobce byl v tomto období pojištěn z důvodu účasti na školení) a doby 31 dnů v lednu 2005, kdy byl účasten pojištění z důvodu pracovní neschopnosti. Dále mu bylo dodatečně započteno období od 24. 11. 1980 do 31. 12. 1980, kdy byl žalobce zaměstnán v Metalurgických závodech n. p. a období školního roku 1973/1974, kdy žalobce absolvoval abiturientský kurz při gymnáziu v Hradci Králové. Uzavřela, že období tvrzeného zaměstnání žalobce u společnosti FOFRSPOJ v době od 1. 1. 2004 do 16. 9. 2014, s výjimkou období od 1. 1. 2005 do 31. 1. 2005, žalovaná nadále považuje za období, kdy žalobce nedosáhl příjmů započitatelných do vyměrovacího základu pojištěnce proto, že nevykonával žádnou činnost zakládající mu účast na pojištění, přičemž se nejednalo o mluvné důvody. Současně nedošlo k situaci, že by v tomto období po podání návrhu na určení neplatnosti právního vztahu trval nadále právní vztah zakládající účast na pojištění.
8. Žalovaná tak s odkazem na věc dopadající ustanovení zákona o důchodovém pojištění [zejména § 28 ve spojení s § 29 odst. 1 a § 29 odst. 2 a 3 (podmínky nároku na starobní důchod); § 32 (důchodový věk); § 5 (účast na pojištění); § 11 (doby pojištění) a § 27 (výdělečná činnost)] dospěla k závěru, že žalobce k datu 7. 4. 2017, od něhož žádal o přiznání starobního důchodu, získal dobu pojištění jen v délce 30 roků a 344 dnů a nesplňuje tak podmínku získání potřebné doby pojištění dle výše citovaných ustanovení zákona o důchodovém pojištění. Prvostupňové rozhodnutí proto jako správné a zákonné potvrdila.

II. Obsah žaloby

9. Uvedené rozhodnutí napadl žalobce žalobou, v níž namítal, že žalovaná nerespektovala závazný právní názor zdejšího soudu vyslovený v jeho rozsudku ze dne 11. 6. 2020, č. j. 32 Ad 7/2018. Odkázal na podklady již uplatněné v tomto předchozím soudním řízení. Namítl, že ačkoli doložil pravomocné rozhodnutí krajského soudu o neplatnosti výpovědi v roce 1990 u ČSD, žalovaná mu uvedenou dobu nezapočítala. Započítla mu pouze dobu studia v roce 1973, 38 dnů práce v Metalurgických závodech, 31 dnů v roce 2005 jako nemocenské a 30 dnů v roce 1999. Žalovaná dle jeho názoru přehlíží § 5 odst. 3, § 8 a § 11 zákona o důchodovém pojištění. V následném doplnění žaloby žalobce doložil několik listin (nacházejících se již ve správním spise: protokol z jednání OSSZ dne 14. 6. 2005, informace, výzvy OSSZ učiněné v průběhu správního řízení, 3 listiny se týkají obchodního rejstříku ve vztahu ke společnosti FOFRSPOJ). Uvedl, že po právní

moci rozhodnutí o neplatnosti výpovědi (FOFRSPOJ) mu zaměstnavatel neumožnil pracovat dle pracovní smlouvy, „avšak já jsem byl činný tak, že jsem práci prováděl jako dřívější reklamace naší činnosti a dále jsem likvidoval různé zásoby materiálu..“ Dále uvedl, že důkazy z mladších let nevlastní, protože firma postupovala tak, že se k němu již žádné nedostaly.

10. Navrhl, aby soud vydal rozsudek, že dobu pojištění v rozsahu 33 let splnil.

III. Vyjádření žalované

11. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že postupovala důsledně v intencích pokynů krajského soudu. S ohledem na § 3 a § 50 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*správní řád*“) vyvinula maximální možnou snahu a oslovila obchodní společnost České dráhy, a. s., coby bývalého zaměstnavatele žalobce o poskytnutí příslušných záznamů. Žalované pak nelze klást k tíži, že oslovená společnost již příslušnými záznamy nedisponuje (byly skartovány). Zdůraznila, že důkazní břemeno ohledně dodatečně doložených rozsudků o neplatnosti výpovědi z pracovního poměru a náhradě mzdy (ze strany společnosti České dráhy, a. s., dříve ČSD) stran prokázání tvrzených okolností spočívalo na žalobci. Uzavřela, že účast žalobce na pojištění (nikoli zaměstnání) k rozhodnému datu v nezbytném rozsahu zjištěna nebyla. Navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Vyjádření žalobce

12. V replice na vyjádření žalované žalobce uvedl, že postupem žalované mu bylo odňato právo na spravedlivý proces. Uvedl, že „*nepochopil právní větu žalované, že sice měl účast na nemocenském pojištění v rozhodné době, ale zároveň to neznamena, že měl i účast na důchodovém pojištění. Současně mu žalovaná při neúčasti na pojištění dle zdp uznala dobu pojištění za měsíc, ve kterém byl nemocen jako zaměstnanec dle § 5a zákona. Žalovaná neuvedla odkaz na judikaturu, z něhož by mohlo plynout překonání § 8 zákona o důchodovém pojištění*“. Žalobce namítl, že žalovaná nerespektovala pravomocný rozsudek zdejšího soudu sp. zn. 32 Ad 7/2018, domáhá se toho, aby mu žalovaná započítala všechny doby pojištění zjištěné v tomto řízení. Tím by dle jeho názoru byla splněna podmínka zákonné doby pojištění. Současně prohlásil, že od roku 1998 není činný v žádném statutárním orgánu (jednatel) a v rozhodném období let 1999-2006, ač je vlastník ŽL, nebyl činný ani v tomto režimu. Považuje za smutné, že na závěr svého života musí prokazovat, zda byl v roce 1973 řádným studentem, když doklad o studiu zaslal „*příslušný úřad*“ přímo žalované a zda v roce „1977“ mu daná výpověď byla opravdu pravomocně neplatná, či zda se neodchýlil od pracovního práva v letech 1999-2014. Na podané žalobě setrval.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

13. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Rozsah soudního přezkumu byl vymezen žalobními námitkami (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). O věci samé rozhodl soud bez jednání, neboť pro to byly splněny podmínky (§ 51 odst. 1 s. ř. s.), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
14. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce požádal dne 4. 4. 2017 prostřednictvím OSSZ Hradec Králové o přiznání starobního důchodu s datem přiznání od 7. 4. 2017. V žádosti uvedl, že od 1. 1. 1999 do 16. 9. 2014 byl zaměstnán ve společnosti FOFRSPOJ a že s tímto zaměstnavatelem vedl dva úspěšné soudní spory o neplatnost rozvázání pracovního poměru. Obsah správního spisu, průběh správního řízení a výsledek pokračování správního řízení je popsán na straně 1 - 3 napadeného rozhodnutí a soudem shrnut v části I. tohoto rozsudku.
15. Předmětem projednávání věci je posouzení, zda žalobce získal potřebnou dobu pojištění pro vznik nároku na starobní důchod. Mezi účastníky je nadále sporná doba pojištění žalobce ve společnosti FOFRSPOJ od roku 2004 do 16. 9. 2014.
16. Po provedeném přezkumném řízení dospěl soud k závěru, že **žaloba není důvodná**.
17. Jak z výše uvedené rekapitulace vyplývá, krajský soud v předmětné věci rozhodoval podruhé. V řízení vedeném pod sp. zn. 32 Ad 7/2018 žalobce prokázal některé další doby pojištění, které by mu mohly být dodatečně započteny, u některých dob bylo třeba řízení doplnit, resp. tyto doby ověřit (u společnosti České dráhy, a.s.; u OSSZ Hradec Králové v případě tvrzené nemocenské v roce 2007 a výpovědi z pracovního poměru ze strany společnosti FOFRSPOJ). Soud zdůraznil, že důkazní břemeno k prokázání další dosud nezhodnocené doby pojištění leží zejména na straně žalobce, přičemž správní orgán rozhodující o dávce důchodového pojištění je ve smyslu § 12 a § 13 zákona č.

582/1991 Sb., povinen opatřit si za součinnosti pojištěnce nezbytné podklady ke zjištění skutkového stavu.

18. Žalovaná dle závazného pokynu krajského soudu dle jeho rozsudku ze dne 11. 6. 2020, č. j. 32 Ad 7/2018-116, provedla zápočet v soudním řízení prokázaných dob pojištění (viz výše) a vyzvala oba subjekty (České dráhy, a.s., OSSZ) k došetření shora popsanych skutečností. Rovněž žalobce vyzvala k doložení dalších dokladů. Následně žalovaná vystavila dne 15. 12. 2020 nový osobní list důchodového pojištění, dle kterého žalobce získal 30 roků a 344 dnů pojištění.
19. Krajský soud ve shodě se žalovanou dospěl k závěru, že ani v rámci pokračování správního řízení se žalobci nepodařilo prokázat, že období jeho tvrzeného zaměstnání ve společnosti FOFRSPOJ v době od 1. 1. 2004 do 16. 9. 2014, s výjimkou období od 1. 1. 2005 do 31. 1. 2005, je dobou pojištění pro vznik nároku na starobní důchod ve smyslu § 28 zákona o důchodovém pojištění. Stejně tak nebyla prokázána doba pojištění u původního zaměstnavatele ČSD, neboť právní nástupce České dráhy a. s. již nedisponuje žádnými doklady (byly skartovány) k ověření, zda žalobci byla náhrady mzdy z neplatného rozvázání pracovního poměru vyplacena. Tuto skutečnost nelze přičítat k tíži žalované, neboť ta vyvinula nezbytnou součinnost k ověření této skutečnosti. Důkazní břemeno leží na žalobci (výplatní pásky, složenký, pokladní doklad či jiný důkaz) a ten žádný další doklad nedoložil.
20. Podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění jsou pojištění při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastni zaměstnanci v pracovním poměru, přičemž podle § 8 citovaného zákona jsou osoby uvedené v § 5 odst. 1 písm. a) účastny pojištění podle tohoto zákona, pokud jsou účastny nemocenského pojištění podle zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o nemocenském pojištění*“). Podmínky účasti zaměstnanců na nemocenském pojištění jsou upraveny v § 6 citovaného zákona, podle něhož jsou pojištění účastni zaměstnanci, jestliže vykonávají zaměstnání na území České republiky, a sjednaná částka započitatelného příjmu z tohoto zaměstnání za kalendářní měsíc činí alespoň částku rozhodnou pro účast na pojištění („rozhodný příjem“). V odstavci 2 je upravena výše rozhodného příjmu (od roku 2009 do 31. 12. 2011 činil rozhodný příjem částku 2 000 Kč, do 31. 12. 2018 činil 2 500 Kč, aktuálně činí 3 500 Kč).
21. Podle § 11 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je dobou pojištění po 31. 12. 1995 doba účasti na pojištění a) osob uvedených v § 5 odst. 1 a v § 5 odst. 4, za kterou bylo v České republice zapláceno pojistné, b) osob uvedených v § 6, za kterou bylo v České republice zapláceno pojistné, a to nejdříve ode dne zaplacení pojistného.
22. Podle § 11 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění se za dobu pojištění uvedenou v odstavci 1 písm. a) u osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. a) až d) a f) až t a v § 5 odst. 4 nepovažuje kalendářní měsíc, ve kterém nebyly dosaženy příjmy započitatelné do vyměřovacího základu pojištěnce proto, že tyto osoby nevykonávaly činnost zakládající účast na pojištění, pokud nešlo o omluvné důvody; za omluvné důvody se považují skutečnosti uvedené v § 16 odst. 4 větě druhé písm. a). Podmínka zaplacení pojistného uvedená v odstavci 1 písm. a) se považuje za splněnou, v případě, kdy pojistné nebylo zapláceno jen proto, že v kalendářním roce osoba uvedená v odstavci 1 písm. a) dosáhla stanoveného maximálního vyměřovacího základu pro pojistné, a v případě, kdy zaměstnavatel pojistné na pojištění neodvedl, ačkoliv byl povinen toto pojistné odvést,

pokud se dále nestanoví jinak; zaměstnavatelem se pro účely tohoto zákona rozumí právnická nebo fyzická osoba zaměstnávající pojištěnce v pracovním poměru a dalších pracovních vztazích, nebo k níž je pojištěnec v jiném vztahu zakládajícím účast na pojištění podle tohoto zákona, jakož i organizační složka státu. Za dobu pojištění uvedenou v odstavci 1 písm. a) se u osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. a) až d) a f) až k), t) a odst. 4 považuje též doba, po kterou podle pravomocného rozhodnutí soudu nebo mimosoudní dohody uzavřené po podání návrhu na určení neplatnosti skončení tohoto právního vztahu trval nadále jejich právní vztah zakládající účast na pojištění, pokud podle tohoto rozhodnutí nebo této dohody došlo ke skončení tohoto vztahu neplatně a pokud by jinak byla, kdyby nedošlo k neplatnému skončení tohoto vztahu, splněna podmínka uvedená v § 8; podmínka zaplacení pojistného se přitom považuje za splněnou. Pro účely splnění podmínky zaplacení pojistného uvedené v odstavci 1 písm. a) se příjem započitatelný do vyměřovacího základu pojištěnce, který náleží zpětně na základě pravomocného rozhodnutí soudu nebo mimosoudní dohody uzavřené po podání návrhu na zaplacení tohoto příjmu, započte v těch kalendářních měsících, za které náleží.

23. Podle § 16 odst. 4 věty druhé písm. a) zákona o důchodovém pojištění vyloučenými dobami jsou po 31. prosinci 1995, pokud se nekryjí s dobou účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. e), dobou pojištění, v níž měl pojištěnec příjmy, které se zahrnují do vyměřovacího základu, dobou pojištění podle § 11 odst. 1 písm. b), nebo dobou, za kterou náležely náhrady uvedené v odstavci 3 větě čtvrté, doby dočasné pracovní neschopnosti, kterou si pojištěnec nezpůsobil úmyslně, pokud dočasná pracovní neschopnost vznikla nejpozději v poslední den ochranné lhůty podle zvláštního právního předpisu, doby karantény nařízené podle zvláštního právního předpisu, doby, po kterou trvala potřeba ošetřování nebo péče o dítě ve věku do 10 let nebo ošetřování jiné fyzické osoby podle zvláštního právního předpisu, nejde-li o osoby, které nemají nárok na ošetřovné, nejvýše však v rozsahu prvních 9 kalendářních dnů potřeby ošetřování nebo péče, popřípadě prvních 16 kalendářních dnů, jde-li o osamělého zaměstnance, který má v péči aspoň jedno dítě ve věku do 16 let, které neukončilo povinnou školní docházku, doby, po kterou trvala potřeba poskytování dlouhodobé péče podle zvláštního právního předpisu, nejde-li o osoby, které nemají nárok na dlouhodobé ošetřovné, doby, po kterou trvala podpůrná doba u dávky otcovské poporodní péče podle zvláštního právního předpisu, a doby před porodem, po kterou nebyla vykonávána výdělečná činnost z důvodu těhotenství, nejdříve však od začátku osmého týdne před očekávaným dnem porodu do dne, který bezprostředně předcházel dni porodu.
24. Žalobce neprokázal, že by ve společnosti FOFRSPOJ v tvrzeném období od 1. 1. 1999 do 16. 9. 2014 vykonával výdělečnou činnost ve smyslu § 27 zákona o důchodovém pojištění. Dle citovaného ustanovení se výdělečnou činností rozumí činnost osob uvedených v § 5 odst. 1 a v § 5 odst. 4 vykonávaná v rozsahu, který zakládá účast na pojištění. Jak žalovaná uvedla v odůvodnění napadeného rozhodnutí, z prohlášení jednatele společnosti FOFRSPOJ učiněného do protokolu z jednání u OSSZ Hradec Králové dne 14. 6. 2005, o kontrole pojistného, provádění nemocenského pojištění a plnění úkolů v důchodovém pojištění, vyplývá, že uvedená společnost od 1. 1. 1999 nevykonávala žádnou činnost, tuto nevykonával ani žalobce (ten do protokolu z tohoto jednání prohlásil, že se společností FOFRSPOJ uzavřel od 1. 1. 1996 pracovní smlouvu s pracovním zařazením montér telekomunikačních sítí, tuto činnost „od 1. 3. 1999 dosud nevykonává“). V řízení před soudem (ve věci sp. zn. 32 Ad 7/2018) žalobce oproti tomu uvedl, že „...do roku 2007 stále pracoval pro společnost FOFRSPOJ jako technik,

elektromontér. Likvidoval nadnormativní zásoby, prodával zbytkové kabely. Oficiálně žádnou mzdu nedostával, zaměstnavateli vždy oznámil, že výtěžek z prodeje si ponechá jako mzdu. Jednalo se dle něho o částku asi 5 000 Kč měsíčně. Uvedl, že se stále považoval za zaměstnance společnosti FOFRSPOJ. V roce 2013 ho společnost FOFRSPOJ odhlásila u OSSZ Hradec Králové na základě okamžitého zrušení pracovního poměru ze strany zaměstnavatele ke dni 31. 8. 2013.“

25. Krajský soud konstatuje, že není rozhodné, zda se žalobce „považoval za zaměstnance“, podstatné pro posouzení věci je to, zda vykonával pro zaměstnavatele výdělečnou činnost ve smyslu § 27 zákona o důchodovém pojištění, a to ani v rámci pokračování správního řízení prokázáno nebylo. Je totiž zřejmé, i ze samotné výpovědi žalobce v předchozím soudním řízení vedeném pod sp. zn. 32 Ad 7/2018, že mu zaměstnavatel žádnou práci nepřiděloval a nebyl zaměstnavatelem za žádnou práci odměňován. Skutečnost, že žalobce neoficiálně a bez příkazu či uděleného souhlasu zaměstnavatele „prodával zbytkové kabely“ a výtěžek si pro sebe ponechával jako údajnou mzdu, která nebyla oficiálně nikde vykazována, a nebyly z ní odváděny povinné odvody, nelze považovat za prokázanou dobu pojištění pro vznik nároku na starobní důchod. Lze proto souhlasit s učiněným závěrem žalované, že žalobci sice trval jeho pracovněprávní vztah k zaměstnavateli FOFRSPOJ až do 16. 9. 2014 (viz rozhodnutí OSSZ Hradec Králové o zániku účasti žalobce na nemocenském pojištění k datu 16. 9. 2014), avšak pro zaměstnavatele od 1. 3. 1999 žádnou práci nevykonával, zaměstnavatel mu žádnou práci nepřiděloval a nebyl zaměstnavatelem za žádnou práci odměňován. Žalobci sice trvala účast na nemocenském pojištění, nebyl však z důvodu, že nedosáhl příjmů započitatelných do vyměřovacího základu pro pojištěnce proto, že nevykonával výdělečnou činnost v rozsahu, který by zakládal účast na pojištění (§ 27 zákona o důchodovém pojištění) účasten důchodového pojištění. Nejednalo se ani o omluvné důvody ve smyslu § 11 odst. 2 ve spojení s § 16 odst. 4 věty druhé písm. a) zákona o důchodovém pojištění ani o situaci, že by v uvedeném období po podání návrhu na určení neplatnosti skončení pracovního poměru trval nadále právní vztah zakládající účast na pojištění.
26. Lze proto uzavřít, žalobce k datu 7. 4. 2017, od něhož žádal o přiznání starobního důchodu (jeho důchodový věk činí 63 let a dva měsíce), získal dobu pojištění jen v délce 30 roků a 344 dnů a pouze 25 roků a 328 dnů doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, a nesplňuje tak podmínku získání 33 let doby pojištění uvedené v ustanovení § 29 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění ani podmínku získání 30 let doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1 stejného zákona, která je stanovena v § 29 odst. 3 písm. a) tohoto zákona. Žalobce nesplňuje ani podmínky dané v ustanovení § 29 odst. 2 a § 29 odst. 3 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, neboť k datu 7. 4. 2017, od něhož žádal přiznání starobního důchodu, nedosáhl věku aspoň o 5 let vyššího, než je jeho důchodový věk (tj. 68 let a 2 měsíce).
27. S ohledem ke shora uvedenému soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

VI. Náklady řízení

28. Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce nebyl v řízení úspěšný a správnímu orgánu, který měl ve věci úspěch, toto právo nenáleží dle odst. 2 citovaného zákonného ustanovení.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 21. června 2022

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně